

[Nielsen-Man.]

beskæftiges fremfor at faa Understøttelse, og det er ogsaa af stor Interesse, om den højtærede Minister i sin Administration af Loven kan finde frem til et Samarbejde med Arbejderorganisationerne derom. Vi anbefaler det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Efter den meget grundige Gennemgang, Venstres ærede Ordfører (Nielsen-Man) nu har givet Lovforslaget, og i Overensstemmelse med det Ønske, den ærede Ordfører udtalte om en hurtig Gennemførelse, skal jeg forsøge at indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Lovforslagets Hovedopgave og Formaal er jo at skaffe Beskæftigelse til den ledige Arbejdskraft her i Landet, at sørge for, at hvad det private Erhvervsliv ikke kan optage af lediggaaende, arbejdsduelige Mennesker, skaffes i Arbejde ved offentlige Foranstaltninger. Det maa naturligvis være saaledes i et demokratisk Samfund, der vil kunne hævde sig over for andre Statsformer, at det ogsaa for os er muligt paa vor Maade at holde alle beskæftigede, saa vidt som det nu engang er gørligt. Og her tror jeg, man skal lægge megen Vægt paa den Bestemmelse, der er kommet ind i Lovforslaget, om Omskoling og Opskoling. Der er nemlig alt for mange Mennesker, der tror, at de kun kan lave een Ting; den kan de maaske ogsaa til Gavns, men der er alt for mange, der tror, at naar de engang har lært noget, er der ikke Mulighed for, at de kan lære noget andet. Men saaledes som Samfundsforholdene og Teknikken skifter i vor Tid, er det klart, at der vil blive en hel Masse Mennesker, som maa prøve noget nyt, og jeg lægger derfor overordentlig Vægt paa, at man i Lovforslaget er inde paa disse nye Tanker.

Der er en Bestemmelse i Lovforslaget, som er ganske interessant. Der staar i § 9, Stk. 3, omtalt en Repræsentant for Regeringens Beskæftigelsesudvalg. Man maa altsaa haabe, at enhver Regering sørger for at have et Beskæftigelsesudvalg, for ellers bliver der jo ingen Repræsentant. Jeg synes, man kunde have skrevet: en Repræsentant for Regeringen, men det skal ikke skille os; man lovfæster altsaa det nye, at ethvert Ministerium skal have et Beskæftigelses-

udvalg, og det kan man naturligvis kun være tilfreds med.

En af de interessante Ting er ogsaa, at nu udgaar Begrebet: den „gængse“ Løn. Det har jo været et Stridsspørgsmaal gennem mange Aar. Jeg har aldrig, naar det drejede sig om den Slags Ting, interesseret mig for andet end overenskomstmæssige Lønninger, og derfor er jeg glad ved, at det nævnte Begreb nu gaar ud. Saa kan man i og for sig selv gætte sig til, hvad Aarsagen er. Jeg tror ogsaa, at man, saaledes som Samfundet nu engang er, bliver nødt til at finde sig i, hvad enten man er Tilhænger af det eller ikke, at det bliver mellem de store Organisationer, mange forskellige Forhold angaaende Erhvervslivets Funktioner ordnes.

Det er med stor Glæde, man nu ser normal Arbejdstid fastlagt som den Arbejdstid, der skal benyttes efter denne Lov. Naar man har haft Lejlighed til at arbejde med disse Ting, er man Gang paa Gang stødt paa den Sandhed, at Teori er eet og Praksis noget andet. Det kan være meget rart at sige, at man skal have en kortere Arbejdstid for at faa disse Mennesker til at søge over i det private Erhvervsliv, og det kan jeg udmærket forstaa, men her er der i al Almindelighed Tale om Folk, der skal anvises, og jeg tror nu ikke meget paa, at det vil faa nogen Indflydelse paa dem, om der er normal Arbejdstid eller en kortere Arbejdstid. Jeg tror, at man ikke skal deklassere de Mennesker, som paa en eller anden Maade er blevet arbejdsløse og maaske har været det i længere Tid, antyde, at de er af en ringere Kvalitet, saa de maa regne med at skulle arbejde noget kortere, ved at behandle dem paa en anden Maade. Det er min Mening, at Arbejdstiden her i Landet skal være det, man kalder normal Arbejdstid, hvad enten det drejer sig om offentlige eller private Arbejder.

Jeg er ganske enig med Venstres ærede Ordfører i Spørgsmaalet om Arbejdsanvisningen. Ogsaa jeg lægger meget, meget stor Vægt paa, at de kommunale Arbejds- og Beskæftigelsesudvalg nu bliver taget med ind i Arbejdet, for det er helt sikkert, at disse langt bedre end de fjernere liggende Arbejdsanvisningskontorer er i Stand til at gribe ind paa det rette Tidspunkt og gøre det effektivt. Jeg er ogsaa enig i de Betragtninger, som blev gjort gældende angaaende